

Johanneksen Ilmestys – Johdanto ja seitsemän kirjettä seurakunnille 1:1–3:22

Johdanto 1:1–8

1. Jeesuksen Kristuksen ilmoitus, jonka Jumala antoi hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pitää pian tapahtua, ja minkä hän lähettämänsä enkelin kautta ilmoitti näkyinä palvelijalleen Johannekselle. 2. Hän on todistanut tässä Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä hän näki. 3. Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja pitävät sen, mitä siihen on kirjoitettu, sillä aika on lähellä! 4. Johannes seitsemälle Aasian maakunnan seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä, 5. ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on pessyt meidät synneistämme verellään 6. ja tehnyt meidät kuninkaiksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle [olkoon] kunnia ja voima aina ja iäisyyksien iäisyyksiin! Aamen. 7. Katso, hän tulee pilvissä, ja jokainen silmä tulee näkemään hänet, nekin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroivat hänen tullessaan. Totisesti, aamen. 8. "Minä olen A ja O", alku ja loppu, sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias.

Johdanto alkaa sanoilla "Jeesuksen Kristuksen ilmoitus". Jeesus on se, jonka kautta Jumala on ilmoittanut itsensä maailmalle. Jeesus ilmoittaa meille Jumalan. Nyt Jeesus ilmoittaa Johannekselle enkelin välityksellä sen ilmoituksen, jonka hän on saanut Jumalalta. Johannes on tämän ilmoituksen todistaja, enkeli on näyttänyt hänelle tämän ilmoituksen ja nyt Johannes kirjoittaa sen ilmoituksen, jonka hän on nähnyt.

Johannes sanoo autuaaksi sitä, joka lukee ja niitä jotka kuulevat tämän profetian sanat. Tässä näemme viittauksen siihen, että Johanneksen ilmestys oli tarkoitus seurakunnassa luettavaksi. Lukija on yksikössä mutta kuulijat monikossa. Kun seurakunnat saivat tämän ilmestyksen, se luettiin äänen seurakunnan kokoontumisessa.

Johannes toivottaa kirjeen vastaanottajille armoa ja rauhaa Jumalalta. Tämä on tyypillinen apostolinen tervehdys. Kristuksen lunastustyön tähden Jumala on meille armollinen, ja siksi meillä on rauha Jumalan kanssa ja rauha omassatunnossamme.

Ilmaus "joka on ja joka oli ja joka tuleva on" viittaa Jumalan nimeen JHVH, ja tässä yhteydessä se viittaa Isään, seitsemän henkeä puolestaan Pyhään Henkeen, jonka jälkeen mainitaan suoraan Jeesus. Armo ja rauha tulevat Isältä ja Pojalta ja Pyhältä Hengeltä.

Ilmestyskirjasta ei käy suoraan ilmi, miksi Johannes puhuu Pyhästä Hengestä "seitsemänä henkenä", mutta taustalla voi olla Pyhän Hengen seitsenkertainen kuvaus kohdassa Jes. 11:1–2. Ks. myös Sak. 3:9–4:10 2. Moos. 25:31–40. Zornin mukaan tämä sanotaan Pyhän Hengen lahjojen moninaisuuden näkökulmasta.

Kristukseen liitetään johdannossa monta asiaa. Hän on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija. Tämä on kautta aikojen suuri lohdutus taistelevalle seurakunnalle. Vainojen ja kärsimysten keskellä saamme muistaa, että Kristus on kaikkien tämän maailman kuningasten yläpuolella. Koko historian kulku on Kristuksen käsissä.

Ja Kristus, maan kuningasten hallitsija, rakastaa meitä ja on pessyt meidät synneistämme verellään. Hän on sovittanut ristillä syntimme, ja niin meillä on hänen tähtensä syntien anteeksiantamus. Hän on vieläpä tehnyt uskovat kuninkaiksi ja papeiksi Jumalalle. Tässä on viittaus siihen, että Kirkko on Uuden liiton Israel. Kaikki uskovat ovat pappeja, jotka uhraavat hengellisiä uhreja Jumalalle. Vrt. 1. Piet. 2:9.

Tämä Kristus on myös tuleva kerran takaisin pilvien päällä niin kuin hän on itse luvannut (Apt. 1:11) ja profeetta Daniel ennustanut (Dan. 7:13). Silloin myös hänen vihollisensa näkevät hänen kunniansa ja kirkkautensa.

Alfa ja oomega ovat kreikan aakkosten ensimmäinen ja viimeinen kirjain. Kristus on ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu, JHVH, Kaikkivaltias. Kristus on siis tosi Jumala. Vrt. Jes. 44:6, jossa Jahve kutsu itseään ensimmäiseksi ja viimeiseksi.

Näky Kristuksesta 1:9–20

9. Minä, Johannes, teidän veljenne, joka olen kanssanne osallinen ahdistukseen, valtakuntaan ja Jeesuksen Kristuksen kärsivällisyyteen, olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden saarella, jonka nimi on Patmos. 10. Olin Hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, kuin torven äänen, 11. joka sanoi: "Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen. Kirjoita kirjakääröön, mitä näet, ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle Aasian maakunnassa, Efesoon, Smyrnaan, Pergamoon, Tyatiraan, Sardeeseen, Filadelfiaan ja Laodikeaan." 12. Käännyin katsomaan kohti ääntä, joka puhui kanssani, ja kääntyessäni näin seitsemän kultaista lampunjalkaa, 13. ja seitsemän lampunjalan keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäliepeiseen viittaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn. 14. Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset kuin valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä kuin tulen liekki. 15. Hänen jalkansa olivat ahjossa tulella puhdistetun, sulan vasken kaltaiset, ja hänen äänensä oli kuin paljojen vetten ääni. 16. Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, kun se paistaa voimassaan. 17. Kun näin hänet, kaaduin kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen. Mutta hän pani oikean kätensä päälleni sanoen: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, 18. ja elän, ja olin kuollut, ja katso, elän iäisyksien iäisyyksiin, ja minulla on helvetin ja kuoleman avaimet. 19. Kirjoita, mitä olet nähnyt, mitä nyt on ja mitä tämän jälkeen tapahtuu. 20. Seitsemän tähden salaisuus, jotka näit oikeassa kädessäsi, ja seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän lampunjalkaa ovat seitsemän seurakuntaa."

Johannes oli karkotettu Patmoksen saarelle sen tähden, että hän oli Kristuksen seuraaja ja todisti Kristuksesta. Herran päivänä eli viikon ensimmäisenä päivänä, sunnuntaina, jona kristityt viettivät jumalanpalvelusta, Johannes oli Hengessä ja Kristus ilmestyi hänelle. Kristus käski hänen kirjoittaa seitsemälle seurakunnalle ne näyt, jotka Johannes näki. Seurakunnille tuli lähettää siis koko ilmestyskirja.

Johannes näki Kristuksen kirkkauden. Johannes viittaa myös jälleen Danielin kuvaukseen Ihmisen Pojasta (Dan. 7:13). Pitkäliepeinen viittaa kuvaa Kristuksen ylimmäispapillista tehtävää ja kultainen vyö hänen kuninkuuttaan. Kristuksen pään ja hiuksien valkoisuuden kuvaus viittaa Danielin kirjassa mainittuun kuvaukseen Isä Jumalasta. Kristus jakaa saman jumaluuden Isän kanssa. Kaikki tämän kuvauksen eri osat todistavat omalta osaltaan Kristuksen jumaluudesta. Kristuksen suusta lähtee kaksiteräinen miekka, joka kuvaa sitä, kuinka Kristuksen sanat ovat Jumalan sanoja. Kirkastettu Kristus on kunniassaan niin hirmuinen näky, että apostoli Johanneskin kaatui kuin kuolleena maahan hänet nähdessään.

Kristus kuitenkin lohduttaa Johannesta ja sanoo, että hänen ei tarvitse pelätä. Koska Kristus on kuollut ja noussut kuolleista, meidän ei tarvitse pelätä, sillä syntimme on sovitettu ja meillä on rauha Jumalan kanssa. Kristuksella on helvetin ja kuoleman avaimet. Hänellä on valta päästää meidät kadotuksesta ja kuolemasta ja antaa meille iankaikkinen elämä taivaan kirkkaudessa.

Kristus kehottaa jälleen kirjoittamaan ja selittää Johanneksen näkemien seitsemän lampunjalan ja tähden merkityksen. Kristuksen kädessä olevat seitsemän tähteä ovat kuva seitsemän seurakunnan enkelistä. Enkeli tarkoittaa kreikassa perusmerkitykseltään sanansaattajaa. Tässä yhteydessä enkelit tarkoittavatkin

seitsemän seurakunnan pastoria. Seitsemän lampunjalkaa ovat puolestaan kuva seitsemästä seurakunnasta. Aivan niin kuin tässä näyssä, niin Kristus on tänäkin päivänä seurakuntansa keskellä ja seurakunnan pastorit Kristuksen kädessä.

Kirje Efeson seurakunnalle 2:1–7

"Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo se, joka pitää seitsemää tähteä oikeassa kädessään, se, joka kulkee seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä: 2. Tiedän tekosi, vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi sietää pahoja. Sinä olet koetellut niitä, jotka väittävät olevansa apostoleja eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi. 3. Olet kestänyt ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja olet tehnyt työtä nimeni tähden, etkä ole uupunut. 4. Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hylännyt ensimmäisen rakkautesi. 5. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee ensimmäisiä tekoja. Mutta jos et, tulen pian luoksesi ja työnnän lampunjalkasi paikaltaan, ellet tee parannusta. 6. Mutta se sinulla on, että vihaat nikolaiittojen tekoja, joita minäkin vihaan. 7. Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.'

Tämän kirjeen kirjoittamisen aikaan Efeso oli yksi loisteliaimmista Aasian maakunnan kaupungeista. Artemiksen temppeli, yksi antiikin maailman seitsemästä ihmeestä, oli sen suurin ylpeyden aihe. Efesossa oli myös vahva seurakunta, olihan apostoli Paavali ollut Efesossa kolmen vuoden ajan opettamassa seurakuntaa. Efeson seurakunta oli Aasian pääseurakunta, ja varmasti moni Aasian seurakunta oli saanut syntynsä sinä aikana, kun Paavali oli ollut Efesossa kolmen vuoden ajan.

Kristuksella on seitsemän tähteä kädessään ja hän kulkee seitsemän lampunjalan keskellä. Kristus on seurakunnan keskellä, seurakunnan pastorit ovat hänen kädessään. Tämä on lohdullinen kuva siitä, kuinka Kristus on seurakuntansa kanssa täällä maan päällä.

K Kristus kiittää Efeson seurakuntaa sen vaivannäöstä ja kärsivällisyydestä ja siitä, että se on koetellut valheapostolit ja havainnut heidät valehtelijoiksi. Tämä on tärkeä sanoma meidän ajallemme, jossa halveksitaan ajatusta, että olisi olemassa oikea oppi. Kristukselle on tärkeää, että me koetellemme kaikki opetukset Jumalan sanalla ja hylkäämme väärät opettajat ja heidän väärän opetuksensa.

K Kristus moittii Efeson seurakuntaa siitä, että se on hylännyt ensimmäisen rakkautensa. Ensimmäinen rakkaus on se rakkaus Kristukseen, joka syntyy sen seurauksena kun kurja syntinen ensimmäisen kerran tulee todellisen uskon kautta osalliseksi pelastuksesta ja Jumalan armosta. Kun syntinen saa omakseen syntien anteeksiantamuksen ja pelastuksen yksin Jumalan armosta uskon kautta Kristukseen, tämä synnyttää hänessä rakkautta Jumalaa ja uskonveljiä kohtaan. Ensimmäisestä on luovuttu silloin, kun kaiken lähtökohta ei olekaan enää Jumalan armo Kristuksessa, vaan ihminen alkaa myös tavoitella omaa etuaan. Hän vaelttaa kyllä ulkoisesti ”kristillisesti”, Hän työskentelee Herran viinitarhassa, mutta ei pelkästään Herralle, vaan myös oman kunniansa tähden. Hänen rakkautensa heikkoa veljeä kohtaan kylmenee. Hän suhtautuu muihin kylmästi ja kovasti.

Efeson seurakunta oli vaarassa langeta pois Jumalan armosta. Kristus varoittaa, että jos Efeson seurakunta ei tee parannusta, hän työntää lampunjalan eli seurakunnan pois paikoiltaan. Tämä varoitus toteutui. Nykyään Efeson kaupunki on rauniona ja seurakunta on mennyt sen mukana. Kristinuskon sijaan Islam vallitsee.

K Kristus kiittää vielä Efeson seurakuntaa siitä, että se vihaa nikolaiittojen tekoja. Emme tiedä paljon nikolaiitoista, mutta luultavasti se oli jonkinlainen laho, joka salli jumalatonta elämää. Huomaamme jälleen, kuinka voimakkaasti Kristus varoittaa väärästä opista ja elämästä: Kristus suorastaan vihaa

nikolaiittojen tekoja. Jälleen hyvä herätys meidän aikanamme, kuinka meidän ei pidä hyväksyä mitä tahansa.

Lopuksi Jeesus kehottaa kaikkia kuulemaan näitä sanoja, ja lupaa, että se joka kestää loppuun asti, saa syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa. Tämä on viittaus siihen, kuinka uskovat pääsevät viimeisenä päivänä nauttimaan iankaikkista elämää taivaan kirkkaudessa.

Kirje Smyrnan seurakunnalle 2:8–11

Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi eloon: 9. Minä tiedän tekosi, ahdistuksesi ja köyhyytesi – sinä olet kuitenkin rikas – ja tiedän kärsimäsi pilkan niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagoga. 10. Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele heittää muutamia teistä vankilaan, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teillä tulee olemaan ahdistusta kymmenen päivää. Ole uskollinen kuulemaan asti, niin annan sinulle elämän kruunun. 11. Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sitä, joka voittaa, toinen kuolema ei vahingoita.'

Smyrna on nykyään turkkilaiselta nimeltään Izmir, ja siellä on edelleen merkittävä kristillinen vähemmistö. Smyrnassa oli vahva keisarikultti ja suuri juutalaisväestö.

Smyrnan seurakunta oli maallisesti köyhä, mutta kuitenkin rikas, sillä Kristuksessa se omisti kaikki taivaan aarteet. Smyrnan seurakunnan rikkaus oli todellista rikkautta.

Ylösnoussut Kristus lohduttaa smyrnalaisia vainon keskellä. Tästä kohdasta käy ilmi, että erityisesti epäuskoiset juutalaiset olivat vainonneet smyrnalaisia. Nämä eivät kuitenkaan olleet aitoja juutalaisia. Todellisia juutalaisia olivat ne, jotka uskoivat Jeesukseen. Niistä, jotka hylkäsivät Jeesuksen ja Uuden liiton ja jatkoivat elämistä Vanhassa liitossa, oli tullut saatanan synagoga. Jeesus myös kertoo smyrnalaisille välähdyksen tulevaisuudesta, heitä tultaisiin vainoamaan kymmenen päivän ajan. Jeesus lohduttaa vainottuja ylösnousemuksen ja iankaikkisen elämän toivolla.

Kirje Pergamon seurakunnalle 2:12–17

12. Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo se, jolla on kaksiteräinen, terävä miekka: 13. Tiedän tekosi ja sen, missä asut, nimittäin siellä, missä on saatanan valtaistuini, ja pidät nimestäni kiinni etkä ole kieltänyt uskoa minuun niinäkään päivinä, jolloin Antipas, uskollinen todistajani, tapettiin luonanne, siellä, missä saatana asuu. 14. Mutta minulla on jotakin sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, sen, joka opetti Baalakille Israelin lasten edessä viettelystä syödä epäjumalille uhrattua ja harjoittaa haureutta. 15. Niin myös sinulla on niitä, jotka pitävät kiinni nikolaiittojen opista, jota vihaan. 16. Muuta siis mielesi. Mutta jos et, niin tulen luoksesi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla. 17. Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sille, joka voittaa, annan salattua mannaa ja annan hänelle valkoisen kiven ja kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.'

Pergamonissa oli Asklepioksen temppeli. Asklepios oli parantamisen jumala, jonka temppelistä haettiin parantumista sairauksista. Asklepiosta kutsuttiin pelastajaksi. Asklepioksen symboli oli käärme, ja temppeli kuhisi kesyjä käärmeitä. Käärme puolestaan usein symbolisoi Raamatussa paholaista. Ei siis ihme, että Kristus sanoo Pergamonin seurakunnan asuvan siellä, missä on saatanan valtaistuini.

Kristus kiittää Pergamon seurakuntaa siitä, että se on pitänyt kiinni Kristuksen nimestä ja uskosta, vaikka yksi seurakunnan jäsenistä oli kärsinyt marttyyrikuoleman. Kristus kuitenkin nuhtelee seurakuntaa siitä, että se ei ole erottanut keskuudestaan niitä, jotka pitivät kiinni Bileamin ja nikolaiittojen opista.

Bileam eksytti israelilaisia saaden heidät osallistumaan epäjumalanpalvelukseen ja sen yhteydessä tapahtuvaan irstauteen. Ilmeisesti Pergamon seurakunnassa jotkut osallistuivat epäjumalanpalvelukseen ja siihen liittyviin haureellisiin menoihin. Samoin nikolaiittojen opista kiinni pitävät luultavasti opettivat, että kristitty voi elää karkeissa synneissä.

Kristus kehottaa seurakuntaa kääntymään. Seurakunta on toiminut väärin salliessaan näiden eksyttäjien pysyä seurakunnassa. Niitä vastaan, jotka eivät käännä, Kristus tulee sotimaan suunsa miekalla, toisin sanoen Jumalan sanalla. Kirjeen alussa mainittu kaksiteräinen miekka viittaa Jumalan sanaan.

Niille, jotka pysyvät uskollisina, Kristus lupaa salattua mannaa ja valkoisen kiven, jossa on uusi nimi. Manna oli esikuva elämän leivästä. Tässä ilmaistaan sama asia kuin aiemmin puhumalla elämän puusta. Joka pysyy uskollisena, saa nauttia iankaikkista elämää taivaan kirkkaudessa. Valkoisesta kivistä löytyy monia eri selityksiä, joista usea on mahdollinen. Esimerkiksi oikeudessa valkoista kiveä käytettiin äänestyskuulana merkinä viattomuudesta. Näin tämä voi viitata siihen, kuinka Kristus julistaa meidät syyttömäksi viimeisellä tuomiolla.

Voi olla, että tässä on myös viittaus Pergamonissa Asklepioksen temppelissä olleeseen tapaan antaa ”parantuneille” valkoinen kivi jossa oli uusi salanimi, jota käyttäen pystyi huutamaan epäjumalaa avuksi, jos tuli uudestaan sairaaksi. Kristus lupaa meille taivaan kirkkaudessa uuden nimen, kun olemme parantuneet kaikista sairauksistamme. Toisaalta uusi nimi voi viitata myös kasteeseen, jossa meistä tulee uusia ihmisiä. Uusi nimi kuvaa sitä, kun ylösnousemuksessa meistä tulee täysin uusia ihmisiä vanhan ihmistemme kadotessa kokonaan.

Kirje Tyatiran seurakunnalle 2:18–29

Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Jumalan Poika, jonka silmät ovat kuin tulen liekki ja jonka jalat ovat kuin kiiltävä vaski: 19. Tiedän tekosi, rakkautesi, palveluksesi, uskosi, kärsivällisyytesi ja että viimeiset tekosi ovat useammat kuin ensimmäiset. 20. Mutta minulla on sinua vastaan jotakin, se, että sallit tuon naisen, Iisebelin, joka sanoo itseään profeetaksi, opettaa ja eksyttää palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua. 21. Olen antanut hänelle aikaa mielenmuutokseen, mutta hän ei ole muuttanut mieltään. 22. Katso, minä syökseen hänet tautivuoteeseen, ja suureen ahdistukseen ne, jotka hänen kanssaan tekevät huorin, jos eivät muuta mieltään eivätkä luovu hänen teoistaan. 23. Hänen lapsensa surmaan kuolemalla, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä olen se, joka tutkin munuaiset ja sydämet, ja annan teille kullekin tekojenne mukaan. 24. Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan, niin kuin he sanovat, saatanan syvyiksiä, sanon: en pane päällenne muuta kuormaa. 25. Pitäkää vain se, mitä teillä on, siihen asti kunnes tulen. 26. Sille, joka voittaa ja ottaa loppuun asti vaarin teoistani, annan vallan hallita pakanoita, 27. ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, kuin saviastiat heidät särjetään – kuten minäkin sain siihen Isältäni vallan – 28. ja annan hänelle aamutähden. 29. Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'"

Tyatira oli pienehkö kaupunki, mutta oli erityisen tunnettu värjääjien ammattikunnasta. Paikka oli muutenkin pienuudestaan huolimatta merkittävä kauppapaikka.

Kristus kiittää Tyatiran seurakunnan uskoa ja elämää. Kuitenkin on yksi asia, joka on pahasti pielessä seurakunnassa: siellä sallitaan Iisebel nimisen naisen eksyttää ihmisiä haureuteen ja epäjumalanpalvelukseen. Iisebel on mahdollisesti peitenimi viitaten Vanhassa testamentissa esiintyvään kuningas Ahabin vaimoon, joka oli tunnettu jumalattomuudestaan.

Kristus on antanut Iisebelille aikaa mielenmuutokseen, mutta hän ei ole tullut katumukseen. Niinpä Kristus sanoo rankaisevansa Iisebeliä ja hänen seuraajiaan, jos he eivät käänny pahoista teoistaan. Tämä tapahtuu varoitukseksi kaikille seurakunnille.

Mutta niitä, jotka eivät ole omaksuneet Iisebelin oppia Kristus kehottaa vain pitämään kiinni siitä, mikä heillä on. Tämä on seurakunnan tehtävä kaikkina aikoina, pitää kiinni siitä Jumalan sanasta, joka meille on annettu, eikä lisätä tai poistaa siitä mitään.

Kristuksen sanat pakanoiden hallitsemisesta rautaisella valtikalla viittaavat psalmiin 2, jossa kuvataan Messiaan hallintaa. Kristityt hallitsevat yhdessä Kristuksen kanssa. Aiemmin Ilmestyskirjassa on jo viitattu siihen, että kristityt ovat kuninkaita.

Myöhemmin Ilmestyskirjassa Kristus kuvaa itseään aamutähtenä. Kristus on maailman valo, joka tuo valon pimeään. Uskovat tulevat osallisiksi tästä kirkkaudesta.

Kirje Sardeen seurakunnalle 3:1–6

1. "Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo se, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä: Tiedän tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta olet kuollut. 2. Herää valvomaan ja vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan, sillä en ole havainnut tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä. 3. Muista siis, kuinka olet saanut ja kuollut, ja säilytä se ja muuta mielesi. Jos et valvo, tulen päällesi kuin varas, etkä tiedä, millä hetkellä tulen päällesi. 4. Sinulla on Sardeessakin muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahrineet vaatteitaan, ja he tulevat vaeltamaan kanssani valkoisissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvollisia. 5. Joka voittaa, puetaan valkoisiin vaatteisiin, enkä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, ja olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkelensä edessä. 6. Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'

Sardeen kaupunki oli ollut ennen Lyydian pääkaupunki. Se oli ennen ollut loistelas kaupunki, mutta nyt sen loisto oli himmentynyt.

Sardeen seurakunta oli ulkoisesti elävän näköinen, mutta Kristus paljastaa, että todellisuudessa se on hengellisesti kuollut. Lisäksi monet seurakunnan jäsenet ovat olleet kuolemaisillaan. Tämä kuvaa hyvin monen kirkon tilaa nykypäivänä. Ulkoisesti ollaan kyllä kristillinen kirkko, mutta todellisuudessa on vain tyhjiä muotomenoja ilman todellista uskoa Kristukseen.

Kristus kehottaa kääntymykseen ja palaamaan siihen evankeliumiin, jonka Sardeen seurakunta oli kuollut, ja pitämään siitä kiinni. Näin myös kuolemaisillaan olevat saisivat vahvistusta. Kristus varoittaa tulevana kuin varas. Tämä on sopiva varoitus Sardeessa sijaitsevalle seurakunnalle, sillä Sardeen kaupunki oli sen historian aikana valloitettu kaksi kertaa samalla tavalla johtuen kaupungin liiallisesta huolettomuudesta kaupungin vartioinnissa.

Seurakunnassa on kuitenkin myös joitain uskovia, jotka ovat pitäneet kiinni oikeasta uskosta. Kuolleenkin seurakunnan keskellä voi olla uskovia, kunhan Jumalan sanaa julistetaan siellä riittävän puhtaasti, jotta usko voi syntyä. Nämä uskovat tulevat kulkemaan valkeissa vaatteissa taivaan kirkkaudessa Kristuksen kanssa. Valkea vaate kuvaa sitä Kristuksen vanhurskautta, joka puetaan päällemme uskon kautta Kristukseen. Maininta nimestä elämän kirjassa viittaa Jumalan armovalintaan. Kristus tunnustaa viimeisellä tuomiolla omansa ja he pääsevät taivaan kirkkauteen.

Kirje Filadelfian seurakunnalle 3:7–13

7. Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä ja Tosi, jolla on Daavidin avain, se, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: 8. Tiedän tekosi. Katso, olen pannut eteesi avoimen oven, eikä kukaan voi sitä sulkea, sillä voimasi on vähäinen, ja olet pitänyt sanani etkä ole kieltänyt nimeäni. 9. Katso, annan sinulle saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valehtelevat. Katso, olen pannut heidät tulemaan ja kumartumaan jalkojesi eteen ja tietämään, että minä olen sinua rakastanut. 10. Koska olet pitänyt kärsivällisyyteni sanan, minäkin otan vaarin sinusta ja varjelen sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka asuvat maan päällä. 11. Katso, tulen pian. Pidä kiinni siitä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi. 12. Sen, joka voittaa, teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta Jumalani luota, ja uuden nimeni. 13. Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'

Kristusta kuvataan Daavidin avaimen haltijaksi. Tämä viittaa Jesajan kirjaan, jossa mainitaan Eljakim Daavidin huoneen avaimien haltijaksi, toisin sanoen hänellä oli hallintavalta kaikkiin kuninkaallisiin aarteisiin. Kristuksella on hallintavalta kaikkiin taivaan kuninkaallisiin aarteisiin. Hän on avannut Filadelfian seurakunnalle oven. Tämä viittaa lähetystyön mahdollisuuteen, mutta edellä puhe Daavidin avaimesta korostaa Kristuksen jakamia taivaallisia aarteita. Nämä ovat myös Filadelfian seurakuntalaisille avoimia. Heillä on Kristuksessa syntien anteeksiantamus ja iankaikkinen elämä, eikä kukaan voi sulkea tätä Kristuksen avaamaa ovea heiltä. Vaikka he olivat voimaltaan vähäisiä, he olivat pysyneet uskollisina Kristukselle.

Kristus mainitsee jälleen juutalaiset, jotka eivät todellisuudessa ole juutalaisia. Kristuksen sanat heistä viittaavat luultavasti siihen, että jotkut heistä kääntyvät ja tulevat uskoon.

Kristus lupaa varjeluksensa suureen koetuksen hetkeen. Tämä viittaa suureen ahdistukseen ennen maailmanloppua ja viimeistä tuomiota. Jeesus puhuu muualla Raamatussa siitä, kuinka ahdistuksen aika lyhennetään valittujen tähden. Näin Kristus varjelee heidät lankeamasta suuren ahdistuksen aikana.

Kristus kehottaa pitämään kiinni siitä, mikä heillä on. Ne, jotka pysyvät uskollisina, saavat asua iankaikkisesti taivaallisessa Jerusalemissa. Maininta pylväästä saattaa viitata Filadelfiassa olleeseen tapaan kunnioittaa jotain henkilöä pystyttämällä johonkin temppeliin hänen nimellään varustetun pylvään. Toisaalta maininta iankaikkisesti pysyvistä pylväistä on vaikuttava Filadelfiassa, joka kärsi toistuvasti maanjäristyksistä. Joka tapauksessa tämä on yksi kuva jota Raamattu käyttää kuvaamaan sitä, kuinka uskovat ovat Kristuksessa ja Kristuksen Kirkossa. Kristus on todellinen temppeli, jossa uskovat ovat pylväitä tai niin kuin muualla Raamatussa sanotaan, eläviä kiviä. Tämä on kuva samasta asiasta kuin esimerkiksi kuva uskovista Kristuksen ruumiin jäseninä.

Kirje Laodikean seurakunnalle 3:14–22

14. Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Aamen, uskollinen ja tosi todistaja, Jumalan luomakunnan alku: 15. Tiedän tekosi: et ole kylmä etkä kuuma. Oi, jospa olisit kylmä tai kuuma! 16. Näin ollen, koska olet haalea, etkä kylmä etkä kuuma, oksennan sinut suustani ulos. 17. Sillä sanot: Olen rikas, olen rikastunut enkä tarvitse mitään, etkä tiedä, että sinä olet kurja, sääliävä, köyhä, sokea ja alaston. 18. Neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkoiset vaatteet, jotta pukeutuisit niihin eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, jotta näkisit. 19. Kaikkia niitä, joita rakastan, nuhtelen ja kuritan. Ahkeroi siis ja muuta mielesi. 20. Katso, seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee ääneni ja avaa oven, käyn sisälle hänen luokseen ja aterioin hänen kanssaan, ja hän minun kanssani. 21. Sen, joka voittaa, annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellaan. 22. Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.'"

Kristusta kuvaillaan luomakunnan alkuna. Tämä viittaa siihen, kuinka kaikki on luotu Kristuksen kautta.

Kirje Laodikealle on ainoa kirje, jossa seurakunta saa pelkästään moitteita. Kristus nuhtelee Laodikean seurakuntaa haaleudesta. Seurakunta itse ajatteli olevansa rikas. Laodikea oli vauras kaupunki, voi siis hyvin olla, että seurakuntakin oli maallisesti rikas. Mutta ilmeisesti tämä oli tehnyt seurakunnan itseriittoiseksi ja penseäksi. Tässä on kyse samasta asiasta kuin Sardeen seurakunnan kohdalla, ulkoisesti seurakunta oli kristillinen, mutta todellisuudessa se oli hengellisesti kuollut. Vaikka se kuvitteli olevansa rikas, todellisuudessa siitä oli tullut hengellisesti köyhä, kurja, sokea ja alaston.

Siksi Kristus kehottaa seurakuntaa ostamaan Kristukselta todellista rikkautta, hengellistä rikkautta, sekä valkoiset vaatteet, jotka peittäisivät seurakunnan alastomuuden ja silmävoidetta, jotta seurakunta näkisi. Laodikea oli tunnettu silmävoiteestaan. Nyt Kristus kehottaa sitä voitelemaan silmänsä Kristuksen antamalla hengellisellä silmävoiteella, jotta Laodikealaiset parantuisivat hengellisestä sokeudestaan.

Vaikka Laodikean seurakunta oli hyvin huonossa tilassa, Kristuksen sanoista käy kuitenkin ilmi, että hän rakasti seurakuntaa ja halusi sen parasta. Juuri siksi Kristus nuhteli seurakuntaa niin kovin sanoin ja kehotti sitä kääntymykseen.

Kristuksen puheet oven ulkopuolella seisomisesta on usein ymmärretty väärin synergistisesti niin, että ainoastaan ihminen itse voisi päästää Jeesuksen sisälle. Raamattu kuitenkin todistaa selvin sanoin, että ihminen ei voi omassa voimassaan uskoa Jeesukseen tai ”avata sydäntään” Jeesukselle. Yksin Jumala voi sanallaan saada aikaan sen, että ihminen uskoo ja ottaa Jeesuksen vastaan. Kristus lupaa olla niiden kanssa, jotka uskovat häneen, ja aterioida heidän kanssaan.

Lopuksi Kristus viittaa jälleen siihen, kuinka uskovat hallitsevat yhdessä Kristuksen kanssa.